

Αμείντ., Ἀρατογ. - Δύο.

ἑλληνικά 9, 34-36

1

Δύοις

κατὰ Ἀμείντον τοῦ ὅπου Δύοις ἄλλοι
 ἔχοντες γυναικῶν συγγένειαν καὶ πατρὶσιν
 καὶ κατὰ Δύοις - Εὐρώπην καὶ τοῦ Δύοις
 Ρωμαῖοι - Κράτος, ἄλλοις δὲ τοῖς καὶ
 Βαλκανικοῦ Κερσονίου συγγένειαν τοῦ Βν.
 ξανθοῦ Κράτους, καὶ ἑλλείδα, ὅπου
 καὶ κατὰ καὶ ξίνα Κράτος καὶ Βαλκανικοῦ.

ὁ ὅτι π. π. ἐκ τῆς Συνέχουσας τοῦ Θεοφάνους
(συγ. 165, 11) διδύται: «ἐπεὶ οὗτω τὰ
ματὰ τῆς δύστη, (88 δύστη) = Βουζαριάν.
Παρά Κουρ. Πορφυρογεννίτη (1, 665, 20)
«αὐτὸ τὴν Μαροδαῖ τὴν τὴν τῆς δύστη
δεμαῖται, Νικοπόλεις, Πελοποννησίον
Κεραυραία. «Ὁ Μυροναγίτης Θεο-
σοφονίτης ἐπενομαζέται «ὑπὲρ τῆς
καὶ ἡγερχος παῖτος δύστη», Καταί

Ἀμάντ., Ανατολ. - Δύο.

Ἑλληνικά 9, 34-36

Δύοις

2

τὸν Δούναρ (181, 2) « Περιδεώριον
ἔνα τῶν ποταμίων τῆς Δύσεως » (ἐν
Θράκῃ)

οἱ καίτοι τῆς Δύσεως γέγονται δύο
μοί ἢ δύοις καὶ δύναται γὰρ εἶναι
οἷτοι καίτοι τῆς δυτικῆς Εὐρώπης
ἢ τῆς Βαλκανικῆς ἢ τῆς Ἑλλάδος :

Ἀρτί τοῦ Δύοις γέμεται ἐνίοτε ἔσπερα
ἢ ἔσπερα.

Συχνά ἀντιπαραινόμενα ταῖς ὀνόμαζες
Ἀνταρτοῦν καὶ Δύοις ἢ ταῖς συνήθως.
Εἰς τὴν Νοτ. ΧC (70) τοῦ Ἰουστινιανοῦ
γέμεται: « τῶν τε τῆς ἑώρας, τῶν τε
τῆς ἔσπερας, τῶν τε τῆς λιθύνει καὶ
τῶν ἐπὶ τῆς ἡλυσίδος »

Ἡ δὲ Δούνα (146, 3) « οὐκ οἶδατε
ὅτι καὶ Καλλιόπης καὶ ὁ ταύτης πορνεῖ »

Αμείντ., Άντατοζ- Δύο.

Εξενικαί 9, 34-36

3

Δύοις

« καὶ ἔστιν Άντατοζνὶ τε καὶ Δύο-
ωι, Αἰγυαίου πελάγους καὶ τοῦ Εὐξεί-
νου; ἡμοῖα Τουρκοί

Ρωμαίου, αἰχμαλωτῶν, καὶ ἑώων

διαποροδρενύουσι, ἡ
Τέλει καὶ ὀνόματι Άντατοζνὶ καὶ

Δύοις συχνότατα εἰπέντο· ἐν γὰρ
λαίῳ τὸν ποίησον.

